

פי קדוּבָה
ישוערתי
לבוא
ועדקתי
להגלות

עדקת הישועות

חג הסוכות תש"פ לפ"ק

צדקת הישועות

חג הסוכות תש"פ לפ"ק

י"ל ע"י מערכת קופת הצדקה
"צדקת ארץ ישראל"
שע"י מרכז מוסדות בעלזא בארץ ישראל

מוקד תרומות 24 שעות באר"י

1800-76-76-76

פקס

0722-656-223

אימייל

7676@belz.org

תמונות באדיבות

אמ"ש

אנשיל בעק

מוסדות בית שמש

ישב"ק בית חלקיה

עיצוב

OREGRAPH

והוא
סגולה
לכל דבר

הגן על רכושך זו ההשתדלות שלך

◀ ביטוח רכב • ביטוח צד ג' • ביטוח עסק

• כתובת: רח' יפו 214 ירושלים 94383 • טלפון: 02-5373488 • פקס: 02-5382920
• כתובת אתר: www.geminder.co.il • כתובת מייל: service@geminder.co.il

א ברכה פונעם הייליגע פושקע

אל כלל מחזיקי 'קופת המרכז' בביתם:

הרחמן הוא ישלח לכם ברכה מרובה בביתכם פנימה, ותזכו שישמעו תמיד בביתכם אך קול ששון וקול שמחה וקול מצהלות, אך טוב וחסד ישכנו תדיד באהליכם, ואתם שלום וביתכם שלום וכל אשר לכם שלום ושלוחה והשקט ובטח, אמן.

ברכה
מרובה
בבית
הזה

דבר המערכת

”צדקת ארץ ישראל”.

יום עבודה מפרך.

אחכה...

איזו משמעות אדירה וכמה עצמה וקדושה מסוגלות להתגלם בשלשה מילים בלבד – – –

כמה אורה, תורה, צדקה וחסד – מחוד, ומאידך: כמה ישועות ורפואות, ניסים ונפלאות, יכולה קופה אחת, קטנה וצנועה, להכיל בקרבה – – –

כמה דביקות ואדיקות, אמונה, נאמנות ומסירות, עשויים חסידים לבטא כלפי קופה אחת, קדושה וגדושה – – –

הלא מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה העצומה שרוחשים חסידי בעלזא כלפי די הייליגער בעלזער פושקע, ונהרות לא ישטפוהו. עד כדי כך, שאפילו אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה זו, בכל זאת לא בוז יבזוז לו.

וכל כך למה וכיצד?

אין זה אלא, משום שאהבה זו למען ”צדקת ארץ ישראל” כבר נחקקה בעצמותיהם של אבותינו ואבות אבותינו מזה שנות דור.

כי בימים ההם, במקומות מגורי זקננו – כנאליציא ובהונגריה, ברומניה ובצ'כוסלובקיה, בפולין ובבלגיה – היה הדבר למושג יסודי ועקרונותי, וכל 'חסידישער איד' החזיק בביתו את ה'הייליגער פושקע' למען לומדי התורה הקדושה בארץ ישראל, כשאל קופת-קודש זו שלשלו בחרדת קודש את הרובלים ואת הזלאטע'ס מדי ערב שבת וחג, בכל עת שמחה, בכל פעם לו נזקקו לדבר ישועה ורחמים, ו-כן, גם ב'סתם' ימים בהירים, כשאי-אלו פרוטות נותרו בכיסם בסיומו של

קופת קודש זו, שידעה ימים טובים יותר של עם ישראל וימים טובים פחות, שידעה מלחמות ופרעות, עתות צר ומצוק, כשכל העתים שווים לטובה בדביקותם של בני ישראל ובהיאחזותם בה בכל לכם ונפשם בכל המצבים והתקופות. עד כדי כך, שהיו יהודים שטרם מנוסתם מביתם בימי השואה האיומה – עדיין זכרו להקדים ולשלשל בחרדה פרוטות לצדקה להייליגער פושקע' של צדקת ארץ ישראל, למען יזכו לשמירה עליונה בלכתם אל עבר הלא נודע – – –

אין פלא אפוא, שקופה קדושה זו המלווה אותנו במשך זה כמה דורות, וקדושתה וחשיבותה נחרתו בדם ואש ותמרות עשן בלבבות בני ישראל, ממשיכה ללוות אותנו גם כיום – כאשר הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ.

וכאז – כן עתה, בכל פעם שיהודי נזקק להיוושע מלעילא, בכל עת שמחה או עת עצב חלילה, בכל התחלה חדשה וסיום טוב, וכך גם ב'סתם' ימים של חול וחולין, עדיין ממשיכה המסורת לפעום ולפעול בעוז ותעצומות, כאשר לכל לראש ניגשים לשלשל מטבעות לצדקה למען ”צדקת ארץ ישראל” באותה חרדת קודש עתיקת יומין, כי היא סגולה לכל דבר – – –

נמשיך כולנו גם הלאה להחזיק במסורת הדורות ללא הרף, ונפתח לבנינו וכיסנו להרעיף שפע של תרומות קודש לתוככי קופת 'צדקת ארץ ישראל', למען ייטב לנו ונזכה להכתב ולהחתם בספרן של צדיקים גמורים לשנה טובה ומבורכת, שנת גאולה וישועה שלימה, השתא בעגלא ובזמן קריב.

א פהליק יוק אל

”כך היה מונח בכל בית יהודי קופה של ארץ ישראל, טרם שנגשו להדלקת נרות שבת קודש היו מכניסים זלאטע או רובל או קראנע או כל מטבע שהיא בפושקע, והיו מתפללים ומתחננים להשם יתברך על כל העניינים שהיו צריכים, יהודי שעשה שמחה ידע שהוא צריך לתת צדקה לארץ ישראל, ח"ו בהפוך אם יהודי היה בעת צרה היה ניגש ל"ארץ ישראל פושקע" והיה שופך את ליבו, כך היה בכל הדורות, וכך היה אצל אבותינו”.

(כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א כחנוכת הבית לשיבת "בית חלקיה")

רפא נא לה

"אין אדם שומע לי ומפסיד". לא יתכן כדבר הזה, שאדם יתאמץ למען שמו יתברך ויפעל בכל מאודו עבור מוסדות התורה והחינוך, ולא יזכה לשכר טוב. אך לעתים השכר נראה מיד, ולפעמים מאוחר יותר, או רק בעולם הבא. ברם, הסיפור שלפנינו נמנה בין אותם סיפורים בהם התגלם השכר הטוב תיכף לאחר מעשה...

בסיומו של היום המתגר והמועיל, פנה ר' נחום שמואל לביתו לפוש קמעא מעמל היום, והנה, טרם שפנה לישון פנתה אליו זוגתו לפתע פתאום, מתוך לחץ בלתי מוסבר, ובקשה: **דאג נא גם שהגבאי יבוא לרוקן עכשיו את קופת הצדקה של 'צדקת ארץ ישראל'.** הרי היינו עסוקים כל כך הרבה עם ה'מרכז' בימים האחרונים. הבה נעשה את המצוה בשלימות, ונדאג בעצמינו שגם המעות שאני מפרישה לפני הדלקת הנרות - באמצעות קופת 'צדקת הנרות' - יגיעו ליעדן".

הסכית ר' נחום שמואל לדברי זוגתו, ותיכף התקשר לגבאי הממונה שיואיל לבוא לרוקן את הקופה, ואכן כעבור זמן קצר כבר היה הכסף מונח אצל הגבאי.

כמה שעות חלפו, ובעיצומה של הלילה התעוררה לפתע זוגתו עם ייסורים קשים מנשוא. ר' נחום שמואל נותר באחת ממיטתו ומיהר להזעיק את כוחות ההצלה שמיהרו לפנותה תיכף ומיד לבית החולים, שם היא אושפזה במצב בריאותי קשה, אחר שאיבדה את הכרתה רח"ל.

משעה לשעה הלך המצב והחמיר, עד שבבוקרו של יום מיהרו בני המשפחה לפרסם את שמה לתפלה ותחנונים, אולי יחוס אולי ירחם וירפא את האשה הצדקנית שנחלתה לפתע פתאום.

מי מאתנו אינו זוכר את קידוש השם הגדול וכבוד בית בעלזא הנורא שחוללו כלל חסידי בעלזא, בכל מקומות מושבותיהם, בקמפיין המוצלח של "לבבינו אליו", שנערך בחורף דאשתקד, כאשר אלפי החסידים התגייסו בעוז למען הצלחת המערכה, כשכל אחד ואחד מקבל על עצמו 'יעד' מוגדר וברור, ולאחר מכן הוא פונה אל כלל חבריו קרוביו ומכריו למען יסייעו בידו להגיע ליעד הנכסף שקיבל על עצמו.

גם ר' נחום שמואל היה בין אלו שנרתמו בכל מרצם למען הצלחת המערכה. במשך כל היום הוא עמל רבות בכל מאודו כדי שיוכל להשלים את מכסת הכסף שקיבל על עצמו להתרים את אחינו בני ישראל. משקרבה שעת סיום המגבית ור' נחום שמואל נוכח לראות כי הוא עדיין לא זכה להשלים את הסכום במילואו ולהגיע ממש עד ליעד, החליט ר' נחום שמואל להוסיף ולהפריש את הסך הנצרך מכיסו הפרטי, כדי שיוכל להגיע לדבר השלם. טרם ביצוע התשלום באמצעות כרטיס האשראי, התקשר ר' נחום שמואל אל זוגתו להיוועץ בדעתה על כך, והיא, כדרכן של נשים צדקניות, נענתה בשמחה רבה שבוודאי, דבר גדול וחשוב הוא בעיניה, להשלים את היעד מכספם שלהם. "הרי אם כל היום התרמת את כל מכריך למען מטרה נעלה זו, מתבקש הדבר שגם אתה בעצמך תוסיף ותתן משלך" טענה.

בסופו של דבר, אחר יומיים עמוסים בתפלות ואפופים בדאגה רבה, חל לפתע מהפך במצבה הגופני, עד שלפתע פקחה האשה את עיניה והחלה למלמל.

כראותם כך, נחפזו הרופאים להזעיק את הבעל ר' נחום שמואל, ששהה באותו רגע מחוץ לחדר, כדי שיראה את הנס לנגד עיניו – –

בהכנסו החדרה, פנתה אליו האשה ובקשה שיתקרב, ואז לחשה לעברו: **"אתה לכאורה מתפלל מה היה לי כל כך**

דחוף להעביר את תכולת הקופה של 'צדקת ארץ ישראל' לגבאי כבר באותו לילה של 'מוצאי לבנינו אליו'. והאמת, גם אני לא הבנתי אז מה פשר הלחץ הבלתי מוסבר שחשתי. אבל כעת אני כבר מבינה היטב, אחר שאני מרגישה בעליל שכוחותי מתחילים לשוב אלי ברוך ה' ואני הולכת ומתחזקת, **וכל זאת בזכות העברת כספי הקופה לידי הגבאי,** וזה, יחד עם ההתעסקות בענייני הצדקה בערב האשפוז ומאמצי הפיזיים לגיוס תורמים, וכך התרומה האישית שלנו להשלמת היעד, הם אלו שהליצו יושר בעדי שאזכה לשוב לארצות החיים..."

וַיִּסְעוּ מִחֹר הַגְּדָד

מה עושים שני סוחרי אתרוגים, כאשר הם נתקעים אי שם בחור נידח, בפרדס האתרוגים המרוחק ממקום מגוריהם, ואין להם דרך לחזור לביתם? שתי ישועות מופלאות שארעו לשני סוחרי אתרוגים, כאשר ישועה אחת פלאית יותר מחברתה...

יציעו למכירה לציבור.

השעות הולכות ונוקפות, ואט אט מתחילים הפרדסים להתרוקן מבני אדם. מרבית הסוחרים אורזים את האתרוגים שעלו במצודתם ועוזבים את המקום, לטובת שנת-הלילה העוטה כנפיה על פני היקום.

לא כן מיודעינו, שני הסוחרים הבעלזאיים, שאינם רוצים להרפות ולקפל ציוד. "הבה נמשיך במיונים עוד מעט, אולי כשהמקום ריק יקל עלינו למצוא סחורה טובה" הם אומרים אחד לרעהו.

כך הם ממשיכים לקטוף ולמיין, לבחון ולברור עוד ועוד אתרוגים, עד שלפתע ננער אחד מהם ואומר לשותף שלו: "היודע אתה מה השעה? מחוגי השעון כבר מתקרבים לשעה

פרדסי האתרוגים של 'לוריא' שבכפר חב"ד, ידועים ומפורסמים באיכותם ובטיב אתרוגיהם.

ידיו של הרב לוריא מלאות וגדושות בעבודה בתקופה זו של טרום חג הסוכות. עשרות סוחרי אתרוגים מכל רחבי הארץ נוהרים לפרדסיו וגודשים את מרחביהם העמוסים לעייפה בפירות ההדורים, שם הם בוחנים בקפידה את היבול המבורך של ה"פרי עץ הדר", עליו יזכה עם ישראל לברך בהתלהבות "על נטילת לולב" בחג הסוכות.

בין הסוחרים הרבים - הנמנים על כל החוגים והסוגים, העדות והקהילות - נראים גם שני 'בעלזער יונגעלייט' מבני ברק, אשר תורתם לחם חוקם בכל ימות השנה, ומדי שנה לקראת חג הסוכות הם שולחים ידיהם במסחר האתרוגים, ועתה באו אף הם לבחור את הסחורה המשובחת אותם

בכל מצב / מכל מקום / בכל עת

זוכרים לתת צדקה ביי 'די הייליגע פושקע'!

לתרומות והזכרות אצל הציונים הק'

במונטריאל < 855-223-7676

והוא סגולה לכל דבר

12:30 בלילה! אנחנו מוכרחים לצאת לכביש הראשי ולנסות להשיג טרמפ לבני ברק, כי אם לא עכשיו אימתי...".

בזריזות יתירה התנערו שניהם מהאבק הרב שהצטבר על בגדיהם, ועד מהרה החלו לצעוד לעבר הכביש הראשי, בתקווה שיתמזל מזלם למצוא רכב חולף שיוכל לקרב אותם לעבר בני ברק - עיר מגוריהם.

אחרי שעה ארוכה של המתנה מורטת עצבים, התחיל היאוש להתפשט על פניהם. במוחם החלו לרוץ מחשבות שמא ייאלצו להעביר את הלילה כאן, בינות לעצי האתרוגים ולמטעים השונים.

תוך כדי הרהוריהם, נענה אחד מהם ואמר: "מה לנו ליפול לזרועות הייאוש? הרי גם בשנה שעברה כמעט נשארנו 'תקועים' במקום אחר - בצפון הארץ, בחוסר יכולת לחזור הביתה, אך בזכות הצדקה לקופת 'צדקת ארץ ישראל' שע"י 'מרכז מוסדות בעלזא' הצלחנו בסופו של דבר להגיע הביתה באופן פלאי. הבה ננהג גם הפעם כך, ונקבל על עצמינו להפריש סכום - מה לצדקה לטובת ה'מרכז', ומובטחני שעד מהרה נוכל לחזור לעירנו בשלום!".

נענה שותפו הנאמן וביקש: "תזכיר לי בבקשה את פרטיו המדויקים של הסיפור שקרה בשנה שעברה...". בשמחה רבה פתח רעהו את פיו והתחיל לגולל את המעשה שהיה:

*

"אנו הרי נוסעים לפעמים גם לפרדסי אלפסי הסמוכים לעיר חדרה, המתייחדים בהכשר המהודר של 'קהל מחזיקי הדת', שם אנו רוכשים כמות לא מבוטלת של אתרוגים.

כפי שאתה וודאי זוכר, ביציאתנו מהפרדסים של אלפסי, אנו רגילים לעשות את דרכנו חזרה לבני ברק בקו 921 העושה את דרכו מחיפה לתל אביב, כשבדרך הוא עוצר בתחנות איסוף רבות, ביניהן - תחנת 'צומת כפר הרואה', שם אנו עולים עליו.

השעה המשוערת שהאוטובוס האחרון מגיע לתחנה

שלנו הוא 11:20, כשלאחר מכן אין לנו דרך אחרת לחזור הביתה בתחבורה ציבורית.

והנה, באותו יום, מיהרנו לצאת לעבר התחנה מבעוד מועד, כדי שלא נסתכן בהפסד הנסיעה. אולם, עוד בהיותנו באמצע הדרך הבחנו מרחוק באוטובוס 'שלנו' כשהוא יוצא מהתחנה וממשיך בדרכו, בלעדינו.

נסינו לרדוף ולרוץ אחר האוטובוס כל עוד נשמתינו בנו, אך הוא כלל לא שת לבו אלינו, וככל שניסינו להתקרב אליו - כך הוא הלך והתרחק...

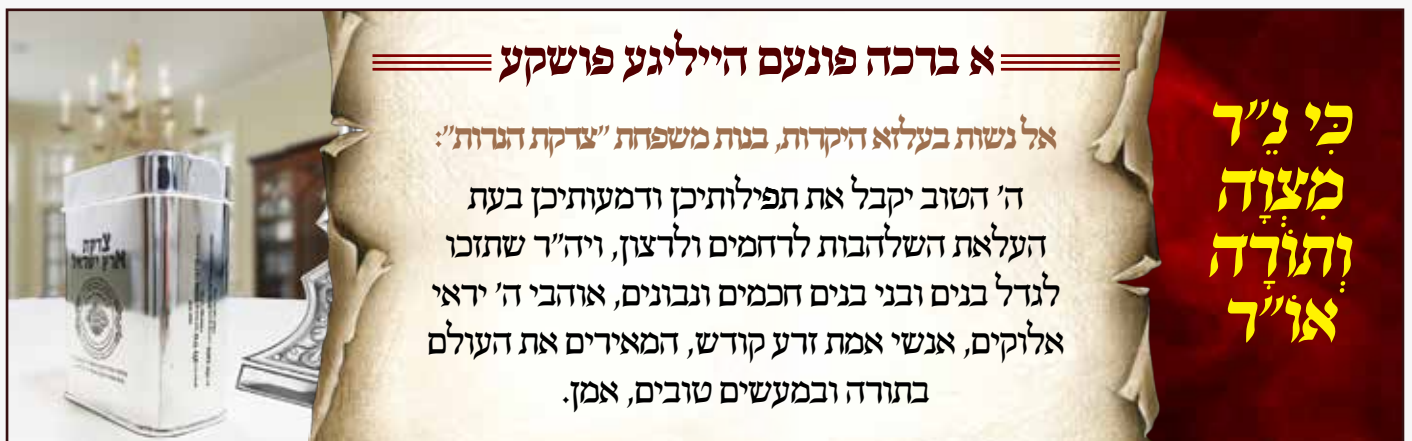
מתנשמים ומתנשפים התיישבנו בתחנה בחוסר אונים, כשאיננו יודעים את נפשינו, איך נוכל לחזור הביתה.

בצר לנו התקשרנו אל המוקד הארצי לתחבורה ציבורית, לברר אם יש לנו בכל זאת דרך כל שהיא להגיע למחוז חפצינו עוד הלילה. לאחר חישובים כאלו ואחרים שרטט בפנינו הנציג האדיב מסלול מפותל כל שהוא החולף על פני כמה ערים, שבמהלכו אף נצטרך להחליף כמה וכמה אוטובוסים, אך בסופו של דבר נוכל למצוא את עצמינו בבני ברק, בס"ד.

נו, סאיז דאך נישט דא קיין אנדערע ברירה... החלטנו אפוא לצאת לדרך ארוכה זו, מתוך תקווה שה' יצליח דרכנו.

האוטובוס הראשון עליו היינו אמורים לעלות במסגרת המסע הארוך היה קו 57 החולף על פני צומת כפר הרואה, ומשם הוא ממשיך לעיר נתניה. בעיניים פקוחות הבטנו על הכביש, מתוך תקווה לא לפספס חלילה גם אוטובוס זה. אולם, למרבה הצער ולגודל האבסורד, אנו מבחינים לפתע בקו 57 החולף בדהרה על פני התחנה, כשהוא אפילו אינו טורח לעצור, ולו לרגע קט...

עכשיו כבר היינו ממש אובדי עצות, בידעינו שאם הפסדנו גם אוטובוס זה, הרי שאין לנו יותר מוצא אחר. וכאן, כשכמעט התייאשנו לגמרי, אמרנו זה לזה: "הרי יש לנו את ה'סגולה לכל דבר', ובאמצעות תרומה ל'צדקת ארץ ישראל' נוכל וודאי להיושע, כי הרבה דרכים למקום...". ממחשבה למעשה הרמנו תרומה לטובת ה"מרכז", כשאנו

א ברכה פונעם הייליגע פושקע

אל נשות בעלזא היקרות, בעות משפחת "צדקת הנרות":

ה' הטוב יקבל את תפילותיכן ודמעותיכן בעת העלאת השלחבות לרחמים ולרצון, ויה"ר שתזכו לגדל בנים ובני בנים חכמים ונבונים, אוהבי ה' ידאי אלוקים, אנשי אמת זרע קודש, המאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים, אמן.

כי נ"ד מצוה ותורה או"ד

מצפים לישועת ה' בזכות התרומה.

כך המשכנו להמתין במקום תוך צפיה דרוכה במשך כמחצית השעה, עד שלפתע נראה אוטובוס כל שהוא מעבר לאופק.

ואם כי לא העלינו על קצה דעתנו שאוטובוס זה יובילנו לבני ברק, בכל זאת קיוונו שהוא לפחות יעצור על ידינו ויקח אותנו כברת דרך, כך שנתקרב יותר לבני ברק.

אך משקרב האוטובוס לתחנה הופתענו לגלות, כי הנס הוא הרבה יותר מכפי שחשבנו, כי להפתעה גדולה שכזו כבר לא צפינה – – –

לא פחות ולא יותר, האוטובוס היה לא אחר מאשר קו 921, אשר בימים כתיקונם כבר אינו יוצא לדרכו בשעה כה מאוחרת, אבל היום, נותני הצדקה נזקקו אליו, הוא כן יצא לדרך...

מופתעים ונרגשים עלינו אל האוטובוס הריק מאדם ושאלנו את הנהג: "וכי מה יום מיומיים, ומדוע יצאת לדרך בשעה לא שעה זו?".

הנהג הזועם נענה לעברינו בכעס: "גם אני לא מבין מה קרה פתאום היום. ללא שום הודעה מוקדמת פנה אלי הפקח הראשי ופקד אלי לצאת לדרך ולעשות את כל המסלול. לא הועילו כל תחנוניי והסבריי שבשעה זו אף אחד אינו ממתין לאוטובוס בתחנות כי זו לא שעת נסיעה מדי יום. והנה, אתם רואים שצדקתי, שהרי בלעדיכם אין שום אדם נוסף על האוטובוס...".

אך מה שהנהג לא הביין - הבנו אנו על נכון, שקודשא בריך הוא לא עביד ניסא בכדי, וכי האוטובוס לא יצא לדרכו לחינם...

וכך המשכנו בנסיעתנו 'הפרטית' באוטובוס עד לבני ברק".

*

משסיים הסוחר לגולל את הסיפור, הפטיר ואמר: "נו,

ואם הסגולה 'עבדה' וסייעה לנו בשנה שעברה, מדוע היא לא תעזור לנו גם השנה?!".

"אכן, הצדק אתך" נענה השותף, כששניהם מקבלים על עצמם לשלשל צדקה הגונה ל'צדקת ארץ ישראל', תוך כדי תפלה חמה בפניהם, שבזכות צדקה זו יוכלו להגיע עד מהרה לבתיהם בשלום.

תוך כדי כך הופיע בתחנה אדם נוסף המשתייך לחוג מסויים (...), אשר בהבחינו בשני הסוחרים פנה אליהם ושאל לאן פניהם מועדות. משנענו כי הם מבקשים להגיע לבני ברק, שאל: "נו, ואיך אתם חושבים שיעלה הדבר בידכם בשעת לילה כזו?", בהוסיפו: "אני שואל זאת מכיון שגם אני בני-ברקי, ואם יש לכם תכנית כל שהיא איך להגיע לבני ברק הרי אני רוצה להצטרף אליכם".

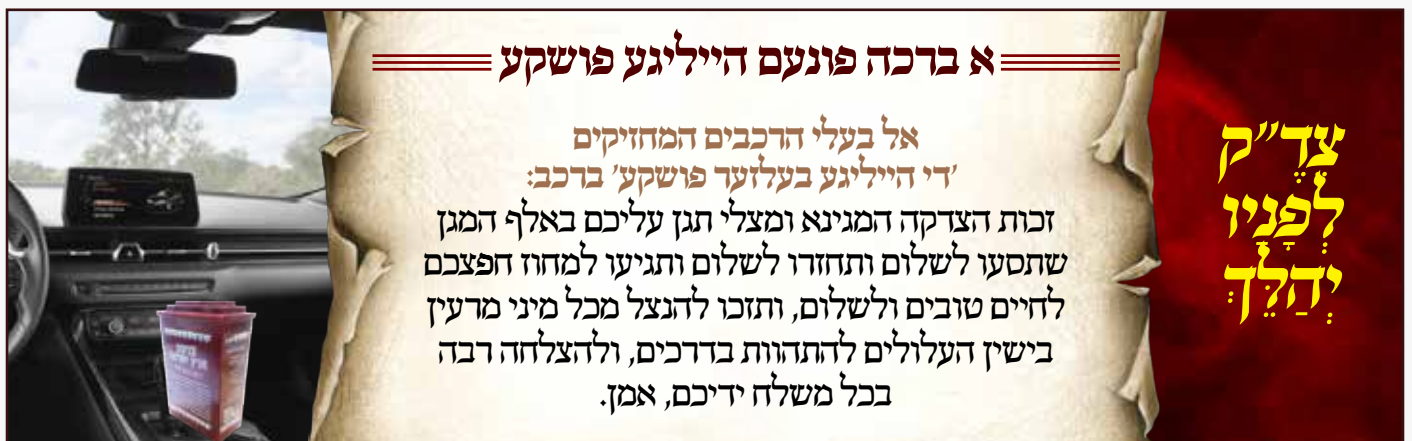
נענו הסוחרים ואמרו פה אחד: "לא. אין לנו תוכנית מוגדרת איך להגיע לבני ברק, אלא אנו ממתנים לישועה שוודאי בוא תבוא מכל מקום, שהרי הבטחנו להפריש צדקה לטובת 'מרכז מוסדות בעלזא', שעל דבר זה התבטא רבינו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מבעלזא שהיא סגולה לכל דבר!".

גיחך האדם ואמר בביטול: "אָה... אתם מאמינים בדברים הללו?! לא מתאים לכם... אינכם עושים רושם של 'הונגארישע תמימים'... תעזבו עכשיו את הסיפורים הללו, ובואו נחשוב בהגיון איך אנחנו יכולים להגיע בני ברק עוד הלילה...".

כשמעם את דברי הביטול השזורים בנימה של לעג, הסבו הסוחרים את פניהם בתקוה שה' הטוב יהא בעזרם בקרוב ממש, וכי זכות הצדקה הזאת תעמוד להם שיוכלו להגיע לביתם כבר בשעה הקרובה.

עודם עומדים וחושבים איך יעלה הדבר בידם, והנה לפתע עוצר לידם בחריקה רכב בן חמש מקומות, בו יושבים שלושה צעירים חרדיים. "להיכן אתם רוצים להגיע?" שואל הנהג, והם עונים: "לבני ברק". "אז תעלו מהר...".

הסוחרים הבעלזאיים מיהרו לתפוס את שני המקומות הפנויים ברכב, כשמאחור הגיע בריצה האדם השלישי ושאל

א ברכה פונעם הייליגע פושקע

אל בעלי הרכבים המחזיקים
'די הייליגע בעלזער פושקע' ברכב:
זכות הצדקה המגינא ומצלי תגן עליכם באלף המגן
שתסעו לשלום ותחזרו לשלום ותגיעו למחוז הפצכם
לחיים טובים ולשלום, ותזכו להנצל מכל מיני מרעין
בישין העלולים להתהוות בדרכים, ולהצלחה רבה
בכל משלח ידיכם, אמן.

**צדקה
לפניו
יהלך**

האם יש מקום גם עבורו. "לצערנו לא" השיב הנהג, כשהוא מתניע את הרכב ומתחיל בנסיעה.

לרכב הגיעו הדי קריאתו של האיש, שצעק בקול: "אבל גם אני מבטיח לתרום למוסדות בעלזא...", אבל קריאתו באה כשכבר היה מאוחר מדי - - -

במהלך הנסיעה התעניינו הסוחרים אצל יושבי הרכב מדוע הם נוסעים כעת לבני ברק. "אנו תושבי כפר חב"ד הסמוכה, וישבנו יחד ל'פאברענגען' בשעת לילה, ולפתע חשנו ברעב הלופת אותנו. מכיון שבכפר אין חנויות פתוחות

בשעה כזו, החלטנו 'לקפוץ' לבני ברק בגיחה קצרה, שם נרכוש מיני מזונות באחת המאפיות ונחזור תיכף לכפר. בדרכינו הבחנו בכך כשאתם עומדים בתחנה, ולכן פנינו והצענו לכם להצטרף..." השיבו.

חייכו הסוחרים לעצמם מתוך מחשבה: "הם אכן יודעים שהנסיעה באה בעקבות הרעב, אך הם אינם יודעים מהו המניע לרעב שתפס אותם פתאום, והוא - הצדקה שהפרשנו לטובת ה'מרכז'...".

||לשמיעת הסיפור מפי אחד מבעלי המעשה – 054-8462823||

דער וועג 'ווייז'ער...

מכירים את המצב המתסכל למדי, בו לא 'הקשבתם' להוראתו הנחרצת של ישומון ה'ווייז' (Waze) ונסעתם הלאה, ולאחר מכן התחרטתם על כך אלף פעם? המעניין הוא, שתרומה לימרכז יש בכוחה להתגבר אף על ה'ווייז', ולגרום ליקפיצת הדרך - מעל ראשו של 'ווייז'...

הייתי בדרכי חזרה מקרית גת לאשדוד, יחד עם אחד מילדי.

הנסיעה התנהלה לה על מי מנוחות.

הכביש פתוח, התנועה זורמת, ואם הכל ימשיך להתנהל למישרין, אני אמור להגיע לאשדוד כבר בשעה הקרובה בס"ד.

אני מגיע בנחת לצומת 'פלוגות', והנה, במקום להמשיך ישר ה'ווייז' מאותת ואומר לי לפתע: "בפניה הבאה פנה

ימינה", דהיינו שאפנה לכיוון כביש מס' 4.

אבל מה אעשה, שהוראתו הנחרצת של ה'ווייז' הגיע אלי שניה מאוחר מדי, כשכבר לא היה לא-ל ידי לשמוע בקולו, זאת מכיון שיצא לי לעמוד ראשון בצומת, כשמכל עבר מסבבים אותי רכבים רבים שאינם מאפשרים לי לבצע פניית 'פרסה' ולשבור ימינה'...

בלית ברירה 'צפצפתי' על דבריו של ה'ווייז' והמשכתי ישר - בניגוד מוחלט להוראתו הנחרצת...

אך תגובת המחץ של ה'וויז' לא איחרה לבוא, כשה'וויז' ממחר להראות לי מי הוא בעל-הבית האמיתי על הכביש... תיכף הוא הקפיץ לי את זמן ההגעה בשעה ורבע נוספים, כשעל הצג נרשם בלשון שאינו משתמע לשתי פנים: "זמן הגעה משוער - 1:35", ואני אנה אני בא - - -

אני הרי מוכרח להגיע לאשדוד במהירות ובדחיפות, וכל דקת איחור עלולה לעלות לי ביוקר, ועכשיו עיכוב משמעותי שכזה של שעה ורבע נוספים, שעתידים להתבזבז על לא כלום?

תוך כדי שחרור האנחה הכבדה בפעם המי-יודע-כמה מפי, מתוך צער ועגמת נפש על איבוד הזמן היקר שהולך ונשרף לו על עמידה חסרת תוחלת בכביש הפקוק, פנתה אלי לפתע בתי וקראה בהתרגשות:

"טאטי, יש לי רעיון!"

'נו, לפעמים הרי יש לילדים רעיונות והברקות די יפים' הרהרתי. הטייתי אפוא את אוזני לשמוע מה בפי, והיא ממשיכה ואומרת:

"טאטי, הרי אפשר לתרום קצת כסף לקופת ה'מרכז' המונחת ברכב, וכך וודאי נזכה לישועה שנגיע במהרה לאשדוד!"

חשקתי את שפתי בחזקה, כדי שבתתי התמימה לא תראה את החיוך הלעגני משהו שנמרח לו אי-שם בקצה השפתיים, ותוך שאני מנסה לשוות לקולי נימה רצינית שאלתי:

"כן, צדקה זה מאוד חשוב, ואני חושב שאכן כדאי יהיה להפריש ח"י שקלים לקופת המרכז, כדי לתמוך בעמלי התורה, וכך אכן אעשה. אבל רק תגידי לי, איך את חושבת בדיוק שזה יכול לעזור לנו? מה, וכי ה'מרכז' ישלחו אלינו מסוק פרטי שיחלץ אותנו מהפקק?"

תוך כדי החלו לרוץ במוחי מחשבות זועמות על עלוני-הישועות היוצאים לאור חדשים לבקרים, אשר כבר מזמן חרגו מגבולות הנורמה - לדעתי. 'איך יתכן שעושים כאלו שטיפות מוח לבני הנוער, שיחשבו שהכל פתיר ושאפשר לקבל ישועה על כל דבר בקליק? היכן הם המחנכים שיקומו ויעמדו בשער לעצור את הסחף הבלתי נשלט ששורר בתחום זה?'

אבל, למרות המחשבות הכועסות, התגברתי על עצמי והצאתי מארנקי 18 שקלים חדשים, אותם נתתי לבתי כדי שתשלשל אותם ב"פושקע" כאשר אמרתי, וכל זאת אך ורק כדי לעמוד בדברתי. אבל אחת היתה מחשבתי שזה כבר ממש עבר את הגבולות הטעם הטוב...

איברא, שמבלי לשים לב, תוך שאני שקוע במחשבותי ובהרהורי לבי, התחילה לפתע התנועה לזרום, כשמרגע לרגע הלכתי וצברתי מהירות, עד שכעבור כשלוש ארבע דקות הכביש כבר היה פתוח ומשוחזר לגמרי, עד שאפילו ה'וויז' 'עשה פרסה' ב-180 מעלות והכריז חגיגית כי זמן ההגעה המשוער התקצר משמעותית ועומד כעת על כחצי שעה בלבד - - -

התברר, שחלק מנתיבי הכביש נחסמו מלכתחילה לשם עבודות צפויות, והם אלו שגרמו לשיבושי התנועה ולפקק הארוך. אולם, בסופו של דבר התבטלו לפתע העבודות, כך שמרגע לרגע השתחרר הכביש לגמרי והתנועה החלה לזרום למישרין...

וכאן עשיתי גם אני מפנה של 180 מעלות, כשאני מתחיל לחשוב בקרבי: איפה הם המחנכים שיבואו ויחדירו בקרב צעירי הצאן, עד כמה גדול כוחה של צדקה, וכי גם כשהכביש חסום ופקוק והכל נראה אבוד - עדיין יש בכוח הצדקה לצדקת אר"י להתגבר על הכל ולגרום לשחרורו המידי של הכביש..

א ברכה פונעם הייליגע פושקע

אל מחזיקי 'הפושקע' בבתי העסק ובמשרדים יהי רצון שתזכו לעשות חיל בעסקיכם בנחת ולא בטורח, בהשקט וברוגע ולא בדאגה, בהיתר ולא באיסור, וברכת ה' תשרה בכל מעשי ידיכם להתברך בנשיאות חן וחסד ובהצלחה מרובה על כל צעד ושעל, וקדנכם ירום בכבוד למעלה, אמן.

כי טוב סחר"ה מכל סחורה

הצילו, נחש!

כמה מפחיד לראות נחש עובר ברחוב? ועכשיו תכפילו את הפחד פי מאה, כאשר הנחש אינו זוחל לו סתם שם בין העצים, אלא הוא מסתובב לך בין הרגליים, ועוד בבנין עמוס במאות ילדי חמד...

אותרו ושחלילה לא יארע מאומה לאף אחד.

נכנסנו לכיתה ופתחנו את יום הלימודים בשעה מאוחרת יחסית, כשתיכף לאחר תפלת שחרית פתחו התלמידים את ספרי התהילים והחלו לומר פרקי תהלים, כמדי יום.

בסיום אמירת התהלים, כאשר כולם סגרו את ספרי התהילים ופנו להוציא את הגמרות, שמעתי לפתע צעקה אדירה: **"דעבע, די שלאנגו!"** - - -

לפני שהספקתי לראות מי הצועק ועל מה הוא צועק, כבר היו כל התלמידים שרויים במנוסה עצומה מרוב פחד ובהלה, כאשר כל ריצתם חולל רעש גדול, עד שמלמדים מכתות אחרות מיהרו לבוא ולראות מה אירע.

התברר, שהנחש מצא לו מקום מנוחה לא אחר מאשר תחת ספר התהלים של אחד התלמידים היקרים, וכך כאשר הילד סיים לומר תהלים וסגר אותו, הוא הבחין בנחש הניצב על שולחנו ומביט בו - - -

אדהכי והכי הגיע אחד המלמדים וגילה תושיה מדהימה, בלקחו מקל לידו עמו רוצץ את ראש הנחש, לקיים מה שנאמר: **"הוא ישופך ראש"**...

כך נכחו הכל לראות את גודל ה'סגולה לכל דבר' שיש בתרומה הקדושה לקופת הצדקה של המרכז, והיה בכך משום קידוש שם שמים וחיזוק גדול לתלמידים באמונת צדיקים ובכוח התורה והצדקה.

|| לשמיעת פרטים נוספים ניתן להתקשר: 05331-85410 ||

מספר המלמד הרב..... בתלמוד תורה "מחזיקי הדת" בבית שמש:

הסיפור הנורא התרחש ביום ראשון פרשת לך לך בשנה שעברה, כאשר ביום מן הימים כאשר נכנסתי בבוקרו של יום לבנין התלמוד-תורה, נודע לי מפי ילדי החמד כי - לא פחות ולא יותר - נחש נראה מתפתל לו בין חדרי הלימוד, ולעת עתה לא הצליחו לשים עליו את היד ואין ידוע היכן הוא שוהה - - -

כמובן שהדבר זרע פחד ובהלה עצומים בקרב התלמידים, ויותר מכך - בקרב המלמדים, אשר אחריות כבירה מוטלת על כתפם לשלום התלמידים היקרים.

ואם כי מתחילה ניסו כמה מלמדים לחפש אחר הנחש, כאשר כל ילדי הת"ת המתינו בחצר עד שיעלה אי-מי את הנחש בכתו, אבל כעבור זמן רב של חיפושים חוזרים ונשנים בהם הנחש לא נמצא, התחילו המלמדים לפקפק ולחשוב שאולי הנחש כבר נעלם לו מכבר והלך לחפש מקום בלוי אחר, או שמא בכלל זה רק היה נדמה לילדים כצורת נחש...

כך שגמלה ההחלטה שניתן להכנס לחדרי הלימוד ולפתוח את יום הלימודים כרגיל.

אני אישית לא הייתי רגוע עם ההחלטה, ולכן, בטרם שנכנסנו לכתה, הפרשתי 18 ₪ לקופת הצדקה של המרכז, ובלבי נשאתי תפלה שימצאו את הנחש בהקדם ושיהרגו

סגולה לכל דבר - קטן כגדול...

כשכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א אמר שהתרומה לקופת "צדקת ארץ ישראל" היא סגולה לכל דבר, הרי שברכה זו כוללת את ה-כ-ל. לא רק ישועות בענינים קריטיים ומהותיים, אלא גם ישועות קטנטנות בדברים פשוטים ומינוריים של דברים שבשגרה וענינים יומיומיים...

ניסינו להוריד עין הרע... לדבר אל לב הילדה... להבין לנפשה... להזדהות עם הפחדים הלא הגיוניים שלה - אך מאום לא הועיל!

כך היא נשארה בבית ימים רבים, עד שבילת ברירה, אחר שזוגתי לא יכלה יותר להעדר ממקום עבודתה, הוכרחנו להוביל את הילדה לגן בניגוד גמור לרצונה, כשהיא בוכה ומזילה דמעות כמים ואף רוקעת ברגליה, ואינה מסכימה בשום פנים ואופן להכנס פנימה.

כך התנהלו הדברים במשך תקופה, עד שביום חמישי אחד נתקלתי במודעת פרסום של "צדקת ארץ ישראל", שם פורט על ה"סגולה לכל דבר". או אז עלתה בלבי המחשבה: אינני בטוח שהסגולה תעבוד גם במקרה כגון דא, אך - אם לא יועיל גם לא יזיק...

הלכתי אפוא ותרמתי סכום כסף לקופת המרכז, מתוך תקווה אמונה ותפילה שנראה את בתנו צועדת לגן בגיל ובשמחה מתוך רוגע ושלווה, בלא חששות וחרדות בלתי מוסברים...

והלוא יאומן קרה!!!

כבר ביום ראשון בבוקר קמה הילדה עליזה ושמחה, וצעדה לגן בעליצות וברוגע, כאילו כלום לא היה. מסיים ר' אברהם את מכתבו: "כך נוכחתי לראות שהיא סגולת הסגולות... מחוללת נפלאות... לבעיות קטנות כגדולות... ולוואי ונמשך לראות ישועות בכל העניינים...", אמן כן יהי רצון!

מספר ר' אברהם ז.:

ב"ה זכיתי לגדל בנים ובנות לתפארת, וביתי מלא אורה ושמחה בס"ד.

אך כדרכם של בתים נאמנים בישראל, מדי פעם עלולים להתהוות בעיות 'קטנות' ומינוריות, שהם אכן לא משמעותיות בעליל, אך בפועל - הריהם פוגעות מאוד בחיי היום יום ומפריעות לניהול התקין של הבית.

כך אירע גם בביתי, כאשר בתי הקטנה, הילדה בת החמש, החלה ביום אחד בהיר לסרב ללכת בבוקר לגן בה היא למדה והתחנכה. "אני לא רוצה ללכת לגן". חד וחלק, חד משמעית.

ניסינו להבין מה קרה, האם חברות הציקו לה ביום האתמול, או שמא הגננת גערה בה, אך הילדה מילאה את פיה מים ולא השיבה מאומה, כי אם על שש מילים הללו היא חזרה שוב ושוב ושוב: "איך וויל נישט גיין אין גן!".

בלית ברירה נעדרה זוגתי באותו יום מעבודתה, כשהיא נשארת בבית עם הילדה הקטנה, מתוך תקווה שלמחרת היום ישובו הדברים למתכונתם.

אך אם ביום הראשון חשבנו שזה מאורע חד פעמי בר-חלוף, אזי שהתבדונו. כי מיום ליום הלכו צעקותיה וגברו, ולא הועילו כל תחנונינו והבטחותינו, דרשותינו והחלטותינו. לא ממתקים ולא פרסים, לא איומים ואף לא צעקות... היא באחת ומי ישיבנה: "איך וויל נישט גיין אין גן!".

גם לאחר בירורים מעמיקים עם צוות הגן והתייעצויות עם אנשי מקצוע לא ידענו איך לפתור את הבעיה.

בצילא דמהימנותא

ידוע ומפורסם גודל החשיבות שרחשו חסידים ואנשי מעשה לשהות בצל הקודש בבעלזא בימים הנוראים בכלל, ובראש השנה בפרט, עד שרבוה"ק בעצמם עודדו את החסידים לערוך 'נסיעה' לראש השנה. מה עושים אפוא חסידים המשתוקקים לחסות בצילא דמהימנותא, אך הנסיעה עולה להם בקושי רב?

למרבה הפלא, תיכף אחר שהכניס את המטבעות לתוך קופת "צדקת ארץ ישראל", צלצל הטלפון בביתו, כשעל הצג מופיע מספר של ידיד נעורים המתגורר עתה בארה"ב.

"מה מביא אותך להתקשר אלי כעת" שאל בתמיהה את חברו, והוא מצידו נידב במהרה את ההסבר: "יהודי זקן הלך לעולמו בערינו כשהוא ערירי בלא ילדים, והאיש ציוה בצוואתו, כי אחר מותו ימנו אדם ירא ושלם שיאמר אחריו קדיש במשך שנה שלימה ויגש לעמוד לטובת נשמתו, ותמורת כן יתנו לאיש ההוא סכום מסויים מעזבונו. הדבר התגלגל בדרך לא דרך לידי, ולכן אני פונה אליך ומציע לך לקבל הצעה זו".

הפטיר הידיד ואמר: "אם תקבל זאת על עצמך, אעביר כבר עכשיו חלק גדול מהתשלום לחשבון הבנק שלך".

נדהם האיש מהתזמון המדוייק בו התקשר אליו ידיו משכבר הימים, בחשבו שהרי בדיוק עכשיו הוא זקוק לסכום שכזה לכיסוי הצואות הנסיעה לבעלזא שבירושלים...

"המבלי אין 'קדיש זאגערס' בארה"ב, עד שאתה זקוק להתקשר אלי" רצה לשאול את ידידו, אך הוא בלם את פיו בחזקה וחשק את שפתיו, בידעו שלחברו ממילא לא יהיה מענה סביר על תמיהה רבתי זו... אולי במשרדי "מרכז מוסדות בעלזא" יידעו להסביר זאת...

באחת ממדינות אירופה מתגורר האיש, נשוא סיפורינו.

אדם מן השורה הוא, שאינו משופע בממון רב ומיותר. די מחיתו יש לו ב"ה, ותו לא.

כיון שכך, בהתקרב ימי הרחמים והרצון, אחר שכבר הזמין כרטיסי טיסה לבנותיו היקרות המשתוקקות לעלות לציון ברינה לשהות בצל הקודש בראש השנה, שוב לא נותרו די מעות בידו להזמין כרטיסי טיסה אף לו ולזוגתו.

אך מאידך, היעלה על הדעת שבנותיו יטוסו כולן לארץ ישראל, והוא יוותר מאחור לבדו?

כך הלכה וגברה בלבבו הצמאון והרצון העז להסתופף בצילא קדישא בבעלזא בר"ה, לשמוע אל הרינה ואל התפלה, להאזין ברוב קשב לקול התקיעות, ולהכליל יחד עם כל הקהל הקדוש החוסים בצל הרועה הנאמן, אשר עורך דינם לפני קל עורך דין.

"מי לנו גדול מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, אשר הוא עצמו דיבר בקדשו והעיד מה גדול כוחה של התרומה ל'צדקת ארץ ישראל', ועד כמה היא מסוגלת לפעול" הרהר בקרבו.

"אששלש אפוא סכום-מה לצדקה לתוך ה'הייליגען פושקע', והקב"ה יסייע בידי להפיק את מחשבתי לפועל".

אם חשבנו שהאשה ביקשה בקשה מוגזמת, הרי שטעינו.

ומעשה שהיה כך אירע:

כעבור ימים אחדים, בבוקרו של ערב ראש השנה אחר תפלת שחרית, חזר בעלה לביתו וסיפר בשמחה רבה, כי בס"ד עצומה יוכלו לנסוע לירושלים חינם אין כסף, בטנדר מרווח שיהיה בו די והותר מקום לילדים, לסירים ואף למזוודות.

"איך הגיעה הישועה?" מיהרה אשת החיל לשאול, והבעל מצידו ממשיך ומסביר: "פגשתי בבית הכנסת אברך אחד בעל משפחה, והוא כמסיח לפי תומו מספר לי שהוא שוכר השנה דירה בירושלים לקראת ראש השנה, ולקראת הנסיעה הוא לווה טנדר גדול ומרווח מאחד ממכריו. דא עקא, שהאיש אינו בעל רשיון נהיגה ואינו יכול להנהיג את הרכב. משכך, ביקשני האיש אולי אובה ליעץ לו למי הוא יכול לבקש שיבוא לשמש כנהג".

מששמעתי את דבריו ניתרתי על מקומי בשמחה, ותיכף אמרתי לו שאני ממליץ לו עלי בעצמי, שכן בעל רישיון אנוכי, וזה בדיוק יעזור גם לי, כיון שאני מחפש איך לנסוע לירושלים במכונית, אך ללא עלות, כך שזה נהנה וזה נהנה..."

כך זכו בני המשפחה לנסוע בקלות ובנעימות בדרכם להסתופף בצל הקודש בימי הדין הנעלים, כשהם עוד זכו לקבל מטר ברכות "יישר כח" על עזרתם המרובה...

והנה סיפור נוסף על משפחה שתכננה לשהות בחצר קדשינו בראש השנה, אך ברגע האחרון כמעט והדבר לא יצא אל הפועל, ואילולי הצדקה "צדקת ארץ ישראל" היו הם נשארים באשדוד בעל כורחם.

היה זה בשנה בה חל ראש השנה בימי חמישי ושישי, ותיכף לאחר מכן חל יום השבת קודש. כך שלהתארגן לוגיסטית לנסיעה מאשדוד לירושלים יחד עם כל מאכלי החג והשבת המבושלים, הינו מבצע מורכב בעליל.

ומי מדבר מהנסיעה בכהאי גוונא. הרי להיחדף ולנסוע באוטובוס בצורה שכזאת, יחד עם כל הסירים המזוודות והמאכלים - לא בא בחשבון. ואילו לשכור רכב - הרי עולה הון משמעותי, וצריך לכך תקציב... והוא הדין גם לשכירת טנדר עם נהג.

כיון שכך, לא ידעה הגברת פרידמן את נפשה, כאשר ערב ראש השנה הלך וקרר, והם עדיין לא יודעים איך יעשו את דרכם ירושלימה בערבו של חג.

באין מוצא אחר לפניו, נגשה האשה אל קופת הצדקה המונח דרך קבע בסלון ביתם, שלשלה לתוכו אי-אלו מטבעות, וכך נשאה תפלה קדם רבון העולמים שימציא עבורם דרך כל שהיא שיוכלו להגיע לירושלים בנוחות, ומבלי להוציא על כך אף לא שקל!

א ברכה פונעם הייליגע פושקע

לאנ"ש המפרישים צדקה לתוככי 'צדקת הצדקה' לפני ובעת התפלה

יחא רעווא מן קדם שמיא שתזכו להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא בכונה יתירה ובלבב שלם, ותזכו שתפילותיכם יעלו מעלה מעלה ויתקבלו לדחמים ולדצון לפני כסא הכבוד, להתברך בכל מילי דמיטב, וימלא ה' את כל משאלות לבכם לטובה ולברכה, אמן.

אני בצד"ק אחזה פניך

בדיל ויעבור

היתכן כדבר הזה: (לא) להבריח כמות גדולה של סיגריות במעבר המכס, להיתפס ולהיעצר, להיגזף קשות ולהיות מאויים בקנס כספי גבוה, ולאחר כל זאת - לצאת בלא כלום?

מאומה, ומה לי אפוא לפחד אם כן?

מספר ר' ש. א.:

נשמתי עמוק ועניתי בבטחה: "לא, מה פתאום!".
"ככה?" שאלו הפקידים חמורי הסבר. "אם כן, תסביר נא לנו מה פשר תיק זה" - ותוך כדי דיבור הם שולפים מידי את תיק הצד של האיש, אותו הם פותחים ומתחילים לשלוף עוד ועוד חפיסות סיגריות לרוב...

הפעם כבר נבהלתי כהוגן, ופני הפכו לחיוורות כסיד ההיכל.

אך גם בפעם הזאת התעשתתי כעבור זמן קצר, וטענתי: "התיק אינו שלי כלל וכלל! אין לי שום קשר אליו!".

הפקידים חייכו קמעא לשמע דברי, ואמרו: "אנו יודעים זאת היטב. תיק זה אכן שייך לברנש שליווה אותך ולא לך אישית, אך מכיוון שאתה החזקת את התיק ונשאת אותו - הרי שידך גם כן היתה במעל, ואתה צריך להיקנס על זה בסכום משמעותי, כדי שבפעם הבאה תיזהר ותישמר היטב לבל תשרת עבריינים שכמוהו!".

כך הם עיכבו אותי בצד תוך שהם מתחילים לתחקר אותי בכל מיני שאלות מוזרות שאינן מן העניין, מתוך מטרה להתיש אותי, אולי כך אגלה להם פרטים על האיש שהתלווה אלי. המשך בעמוד 16

היה זה כאשר עשיתי את דרכי חזרה לארץ הקודש ממונטריאול, כשבאמצע הדרך עצרנו ל'חניית ביניים' והחלפנו מטוס בציריך שבשווייץ.

כשיצאתי מהמטוס הקנדי בדרכי להמתנה למטוס הבא אשר יוביל אותי ישירות לארץ ישראל, והשתרתי עם שלל מזוודות ועגלות כיד ה' הטובה, ניגש אלי לפתע יהודי אחד, שמראה פניו היה כשל 'היימישער איד' רגיל, ובתמימות מהולה בצדקות בא והציע את עזרתו להוביל עבורי את כל ה'פקלאות'.

נו, יהודי מציע עזרה בשעה שאני אכן זקוק לה, ואני אסרב!?

הודיתי לו אם כן בחיוך רחב, ונתתי לו להוביל את העגלה הגדולה העמוסה במזוודות, כשהוא מוסר לי את תיק הצד הקטן שלו כדי שאחזיק בו בינתיים.

תוך כדי הליכה ניגשים אלינו לפתע שני פקידים מכס, ובסבר פנים חמורות הם פונים אלי ושואלים: "האם הברחת איתך סיגריות?".

לבי החל לפעום בחזקה מרוב פחד, אבל מיד ניסיתי להרגיע את עצמי, שהרי אני יודע היטב שלא הברחת

הובלה ב'תלת אופן'

כולנו מכירים את מאמר חכמינו ז"ל: "מי שאמר לשמן שידלק - הוא יאמר לחומץ שידלק". מעתה נדע גם, שימי שאמר למכונת בעלת ארבעה גלגלים שיסע, הוא יאמר לשלשה גלגלים שייסעו...

בהר יונה, כשלאחר כמה שעות עבודה מאומצות של העמסת כל התכולה על הטנדר המסחרי יצא הרכב לדרכו.

אך את העתיד לקרות בהמשך הדרך לא העלה ר' ישראל אבא אף בקצה דעתו - - -

תוך כדי נסיעה, הרגיש לפתע הנהג שמהו אינו מתנהל כשורה. הרכב התחיל להתנדנד ולנטות לצד אחד מסויים.

עצר הנהג את הרכב בשולי הכביש וירד לבדוק את אשר אירע, ועיניו חשכו.

לא פחות ולא יותר, הגלגל האחורי מצד שמאל התפוצץ לגמרי ויצא כליל מכלל שימוש...

אחר התעשתות מההלם הראשוני התחיל הנהג לחשוב יחד עם ר' ישראל אבא מה התוכנית הלאה. "אכן יש לי גלגל רזרבה, וגם כלי העבודה נמצאים כאן אתי, כך שהייתי יכול להחליף את הגלגל בקלות ולהמשיך בנסיעה" אמר הנהג.

"נו, אז למה שלא תעשה כך" שאל ישראל אבא.

השיב לו הנהג: "חשוב לבד... הרי כדי שנוכל להחליף את הגלגל נהיה מוכרחים קודם כל לפרוק את כל תכולת הרכב: את כל הקרטונים ואת כל הריהוט, כלי החשמל - הכל בכל מכל כל, שהרי כשהרכב עמוס בדברים אין אפשרות כלל

לדאבון לב, רוב האברכים מבינים היטב מהי המשמעות הלוגיסטית הקשה והמורכבת של מעבר דירה ממקום למקום, כל שכן מעיר לעיר.

החל מאריזת כל תכולת הבית, על ספריו - כליו - בגדיו - חפציו - משחקיו - וכו', המשך באכסונם בערימת קרטונים בלתי נגמרת, המשך בהורדת הקרטונים לרכב ההובלות (-במקרה הטוב, ובמקרה הפחות טוב: להעלות אותם מהמחסן הצפוף בה שכנה הדירה...), וכלה בפריקת המטען הכבד ליד הדירה החדשה, סחיבתו עד לתוככי הבית ופריקת תוכנו.

בקיצור, נישט פשוט בכלל...

ומה עושה אברך הרוצה לחסוך קצת בממון, ואינו רוצה להוציא כמה אלפי שקלים על משאית של חברת הובלה? גם לזה ישנם פתרונות.

שוכרים רכב מסחרי בזול, מבקשים מכמה חברים שיבואו לעזור, וכך מפשילים שרוולים וסוחבים את כל התכולה הלוך ושוב - מהבית לרחוב מהרחוב לרכב מהרכב לרחוב ומהרחוב לבית - עד שהכל יבוא למקומו בשלום... (זהירות: שביר!).

כך נהג גם מיודעינו ר' ישראל אבא בבואו להשתכן בדירתו החדשה אשר בקהילה המפוארת - קהילת בעלזא

בכל מצב / מכל מקום / בכל עת

זוכרים לתת צדקה ביי 'די הייליגע פושקע'!

לתרומות והזכרות אצל הציונים הק' **במונטריאל < 855-223-7676**

והוא סגולה לכל דבר

המרכז, המונח דרך קבע בכיסו, וזיק של שמחה ניצת בעיניו. "יש לי רעיון איך נוכל לנסוע בלי כל הבלאגן... פשוט נפריש צדקה ל'מרכז' ונישא תפלה, וכך יהא ה' בעזרינו שנוכל להמשיך לנסוע!" קרא בהתרגשות.

הנהג המבולבל הסתכל על ישראל אבא כלא מאמין, לשמע דבריו המוזרים למדי. אך משראה את האמונה היוקדת בעיניו של ישראל אבא, כמו גם את שמחתו המרובה על שייפטר מהעול המעיק והכבד של פריקת הרכב וטעינתו, החליט הנהג לנסות ולעשות כעצתו.

בחדא מחתא הוריקו שניהם את כל תכולת המטבעות שהיו בכיסיהם לתוככי די הייליגע פושקע, ומתוך אמונה ובטחון עלו לרכב והמשיכו בנסיעה עם גלגל אחד שבור, כשבאורח נס ופלא הצליחו לנסוע כך - **עם שלשה גלגלים תקינים בלבד! - עד למחוז חפצם בהר יונה, שם החליפו את הגלגל אחר פריקת כל תכולתה!!!**

נ.ב. בשולי הסיפור נדגיש, כי בוודאי חובה גדולה להקפיד על כללי הבטיחות בדרכים, ואין בהבאת סיפור זה משום המלצה להנהגה מעשית כזו או אחרת.

להחליף גלגל...".

ישראל אבא נחרד רק מעצם המחשבה על כך. "מה, וכי גזר עלינו לבלות עכשיו שעתיים על הכביש, לפנות את כל תכולת הרכב, להחליף את הגלגל, ואחר כך להטעין שוב את כל הדברים מחדש?" הוא תהה.

תוך כדי נזכר ישראל אבא בנרתיק הצדקה האישי של

המשך "בדיל ויעבור"

מהסבך החמור בלא כלום".

ביני לביני, תוך כדי הלחץ הגדול וחוסר האונים על מצב הביש אליו נקלענו, לחשה לי זוגתי בשפת האידיש: "אם אנחנו משתחררים מכאן תיכף ומיד ללא כלום, ניתן 20 דולר לצדקה לטובת 'צדקת ארץ ישראל!'", כשאני וודאי הסכמתי לדבריה וסמכתי ידי על כך.

וראה זה פלא: תוך זמן קצר הופיע במקום מנהל המשמרת של פקידי המכס, ולאחר בירור קצר על מה שאירע הוא פתח את פיו והחל לשאת בפניי נאום שלם בדבר חובת הזהירות הנדרשת ממני לעתיד, שלא לקחת חבילות מאף אדם - גם אם הוא עושה רושם של אדם טוב ומהימן.

למרבה הפלא והנס הגדול, בסיום דבריו הפטיר מנהל-המשמרת ואמר: "הפעם אני משחרר אותך בלא כלום - למרות שזה נוגד את הנהלים הקבועים, אבל כל זה בתנאי שתלמד לקח ברור לעתיד!".

"אני את הלקח שלי כבר למדתי" אמרתי לו, כשאני - ל'בעלזער חסיד' - בכלל מכוון על לקח-טוב אחר לגמרי, והיא: שאכן ה"סגולה לכל דבר" פועלת ומסייעת בכל עת, בכל מצב ובכל מקום...

אני מצידי ניסיתי בכל אותה עת לשמור על קור רוח מירבי, ובכוחות לא לי שיברתי את אוזנם והסברתי להם שאך יד המקרה היתה בדבר שהוא נצמד אלי, וכי אינני מכיר אותו כלל וכלל.

אך כל טענותי לא עמדו לי, באמרם שבכל מקרה אני צריך לשלם קנס כספי משמעותי, למען ישמעו ויראו. "לא יתכן שנשחרר אותך בלא כלום. הרי בסופו של דבר עשית מעשה חמור מאוד אשר לא ייעשה, שנסית להבריח את הגבול עם חבילת סיגריות משמעותית, מבלי לשלם מכס כנדרש". "אם יש לך מה להגיד ולטעון - תוכל לנסות לערער על הקנס בבית המשפט..." הם הוסיפו בלעג.

ואם לא די בכך, הופיע לפתע במקום פקיד רם דרג, ובאין אומר ודברים הוא אמר לי בנחרצות: "דע, שאתה עתיד להקנס בסכום ניכר וגבוה ביותר, וכאן ציין הפקיד את הסכום הגבוה, כדי שתרגיש את זה היטב בכיס ולא תחלום בפעם הבאה לשוב על האיזולת חסרת האחריות שעשית!".

תדהמה גדולה וחרדה נפלו עלי לשמע הסכום הגדול שאצטרך לשלם פתאום, על מעשה רע שכלל לא ידעתי שאני עושה... "מאין יבוא עזרי" הרהרתי במרירות. "איך אני יוצא

מספר הישועה

של כלל חסידי בעלזא ברחבי תבל!

ארה"ב

866-601-7676

1877-PUSHKAH

ארץ ישראל

1800-76-7676

אנגליה

0333-123-7676

קנדה

855-223-7676

ויינה

0666-600-7676

בלגיה

03-500-7676

אוסטרליה

800-23-7676

ציריך

022-555-7676

נופי שלמה - מקסימום תמורה במינימום מחיר

בימים אלו מוקם בקצב מפליא פרויקט נופי שלמה - קרית בעלזא למאה מאנ"ש בשלב ראשון בשכונת רמת שלמה בירושלים - מרחק הליכה מקרית בעלזא.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בחן את כל הפרטים ופרטי הפרטים. בראש ובראשונה שאל כ"ק מרן שליט"א אודות שטיבל לאנ"ש במקום. האיזור והגישה אליו, הכביש החדש שעתיד כאמור לקצר את הדרך לשכונת בעיר. סמיכות השכונה לאוכלוסיות אחרות ועוד ועוד מבלי להחסיר שום פרט. אף נשלחו אנשים מומחים לחוות דעתם על המקום. לאחר מכן העניק מרן שליט"א את עידודו וברכת קדשו ואי"ה נעשה ונצליח. כמו כן כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מעודד רבים השואלים אודות רכישת דירה בפרוייקט.

לפרוייקט 'נופי שלמה' ערבות מלאה מהשקל הראשון מבנק הפועלים. כאשר זהות הבנק המלווה משמעותית מאוד. בנק הפועלים ידוע כבנק שאינו מעגל פינות ובדוק כל נתון בתכנית העסקית בטרם יסיכם להעניק ליווי וערבות בנקאית. כמובן שהכל בהתאם ובכפוף לתנאי חוק המכר החלים על העסקה, בניגוד לקבוצות רכישה למיניהן.

איכות הבניה גבוהה ומשובחת מאוד. המפרט הטכני מוקפד אף הוא מבלי להתפשר על אף פרט. דלתות פנדור, מרפסות רחבות ידיים, 2 מעליות מהירות בכל בניין. לובי מרווח ומפואר, חשמל תלת פאזי לכל דירה. הכנה למיזוג מרכזי, חימום תת רצפתי ופיקוד נפרד לכל חדר, מבחר משטחי ריצוף לבחירה וכלים סניטריים בסטנדרט גבוה.

תמיד לימדו אותנו שאי אפשר גם וגם. מתברר שאפשר: גם דירה מרווחת בירושלים, גם מחיר מפתיע וזול ביחס למיקום האסטרטגי, גם מרחק הליכה מקרייתינו - קרית מלך רב, גם תנאי תשלום נוחים מאד, גם ערבות בנקאית מהשקל הראשון ובניה שמתקדמת בקצב מהיר מהצפוי, וגם שכנים טובים מאנ"ש, על טהרת הקודש.

בפרוייקט נופי שלמה בשכונת רמת שלמה בירושלים, נבנות 103 דירות המיועדות לאנ"ש חסידי בעלזא. בפרוייקט יוקמו ארבעה בנינים בני שבע קומות עם דירות בנות 3, 4, 5 ואף 6 חדרים. המחירים למ"ר רבוע ברוב הדירות הינו 17,800 ₪ למ"ר, הפרש של למעלה ממיליון ₪ (1) מדירה זהה בת 120 מ"ר ברוממה. הפרוייקט שומר גם על רמת מחירים נמוכה משמעותית מפרוייקטים נוספים באיזור. כי אינו דומה אדם שחפץ לקנות דירה אחת למאה אנשים הרוכשים באופן מרוכז מאה דירות.

כ-50% מהדירות כבר נמכרו (2), מאז החל השיווק בחודש שבט ועד היום. מדובר על קצב של דירה וחצי לשבוע. קצב גבוה מאוד למי שקצת מכיר את מפת הפרוייקטים בירושלים.

ציבור הרוכשים מורכב מקרב אנ"ש המובחרים, אברכי חמד מכל רחבי הארץ, כאשר רובם תושבי ירושלים שרצו לקנות דירה מרווחת במחיר שישאיר להם מרווח נשימה. במשרד המכירות התבטא אחד היזמים אל עסקני אנ"ש - "אם זו קבוצה מייצגת של חסידי בעלזא הרי שחיסודות בעלזא הנה הקבוצה הכי איכותית בציבור החרדי".

מעין קל ברשימת הרוכשים עד כה התברר שס"ד מיוחדת יש לקריה, והרוכשים נמנים על טובי ומובחי האברכים, הן היושבים על התורה והעבודה והן העובדים לפרנסתם. כולם יראים ושלמים, חסידישע וינגעלייט לתפארת קהלתנו

הבניה גם היא מתקדמת בקצב מהיר מאוד, וכבר נבנו שתי קומות החניה וקומה מעל הקרקע. משמעות הדבר, שהזמן לעריכת שינויים פנימיים בדירות מתקצר והולך, ועומד על חודשים ספורים בלבד. קבלן הביצוע התחייב בטבת תשע"ט לסיים את העבודה בתוך 24 חודשים. הוי אומר שבמהלך שנת תשפ"א כבר יוכלו הרוכשים לאכלס את דירותיהם בעז"ה ובשעה טובה ומוצלחת.

בימים אלו, נמצאות עבודות הכנת הגשר החדש מרמת שלמה לכיוון שכונות הצפון בעיצומן. עם סיום העבודות, יוכלו לצעוד מרמת שלמה לקרייתינו הקדושה בזמן קצר יחסית, 23 דקות מהפרוייקט אל ביהמ"ד הגדול. גם כיום השכונה היא במרחק הליכה סביר מקרית בעלזא, ורבים מתושבי השכונה עושים את דרכם בשבתות מן השכונה ואליה.

ע"פ הוראת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, יוקמו במקום גני ילדים לבנים ולבנות, וכמובן שטיבל לשם ולתפארת. העסקנים בניצוחו של הרב מעכיל הברשטאם עובדים במרץ על מנת לקבל הקצאה למוסדות במקום (ראה מסגרת).

הרב מעכיל הברשטאם - חבר מועצת העיר ירושלים ומגדולי עסקני אנ"ש

פרוייקט 'נופי שלמה' הוא יוזמה מצויינת וכנראה הפתרון הטוב ביותר למי שחפץ לגור בירושלים מבלי לשלם מחיר יקר מדי. אנו שוקדים מזה חודשים על הקצאה מסודרת לטובת הקהילה שתקום שם ולצורך הקמת מוסדות כפי שחסידי בעלזא מורגלים, לבוא למקום מוכן, עשרות משפחות יחד. ובעז"ה תקום שם קהילה נפלאה לשם ולתפארת. זו אינה שכונה נפרדת ומרוחקת כי אם חלק מירושלים רבתי, ובעז"ה נראה משפחות צועדות הלך וחזור בשבתות ובימים טובים מקרית בעלזא המעטירה וביהמ"ד הגדול אל קרית בעלזא שברמת שלמה וממנה.

א ברכה פונעם הייליגע פושקע

למעלת הבהורים החשובים חברי "צדקת התורה":

יהי רצון שתזכו להתעלות מעלה מעלה על במתי התורה הידאה והחסידות, ותזכו להמשיך ולשלב בעוז בין ה'לערנען הוויות דאביי ורבא' לבין ה'טוהן פאר יודענ'ס וועגן' כמסורת בית בעלזא המעטידה, ותזכו לנשיאת חן וחסד בעיני אלוקים ואדם, אמן.

תור"ת
חס"ד
על
לשונם

רמת שלמה או בשמה השני "הרכס", ממוקמת על רכס ההרים הצפוני של ירושלים, במרחק דקות הליכה משכונת הצפון. בשטח שצורף לירושלים עם הרחבת גבולותיה לאחר מלחמת ששת הימים. השכונה קרויה על שמו של הגאון פוסק הדור רבי שלמה זלמן אויערבך זצ"ל. מספר התושבים בשכונה הוא כ-17,000. בכ-2300 יחידות דיור.

בטרם נבנתה השכונה ניסה ראש העיר דאז טדי קולק לקדם הקמת מרכז ספורט חילוני על הרכס. הקמת מרכז הספורט נועדה לחזק נוכחות של אוכלוסייה חילונית בצפון ירושלים.

מיותר לציין שתכניות אלו לא צלחו. השכונה נוסדה לפני כ-20 שנה ונועדה לתת מענה למצוקת הדיור במגזר החרדי בירושלים. על פי דברי המתכנן הושם דגש על שילוב השכונה בנוף הירושלמי.

מיקומה הטופוגרפי המעולה של השכונה מקנה לה אוויר ירושלמי צלול ונוף מרהיב. השכונה התפרסמה בזכות התכנון המושלם אשר כולל תשתיות מרווחות ופיתוח סביבתי פסטורלי מעבר לסטנדרט המקובל. ואשר טובל בהרבה שטחים ירוקים, ופארק הענק "נחל צופים" המשתרע לכל אורך השכונה, השכונה יפה ונקיה באופן מיוחד.

האוכלוסייה ברמת שלמה מורכבת מכל המגזרים והקהילות היראות לדבר ה'. הגאון רבי אלתר אליהו רובינשטיין זצ"ל כיהן שם כרב. וכיום מפארים את השכונה הגאון רבי מתתיהו דייטש שליט"א והגאון רבי שמחה רבינוביץ שליט"א בעל 'פסקי תשובות'.

השכונה עומדת כעת להכפיל את עצמה, בכל האיזור המזרחי-דרומי ייבנו בשנים הקרובות כ-1700 דירות חדשות. רוב הדירות כבר שווקו במסגרת מחיר למשתכן, כאשר רק 300 נמכרות בשוק החופשי, מתוכם נבחר הפרוייקט האיכותי ביותר, והמחיר הטוב ביותר.

הפרוייקט והמיקום המושלם שלו, הנם תוצאה של חודשים ושנים ארוכות בחיפוש מייגע אחר מיקום מתאים. ר' ברוך בראון, יוזם ומשווק הפרוייקט מספר לנו, כי בעבר היתה מחשבה לגבי מיקום אחר שבסופו של דבר לא יצאה אל הפועל. מאותו רגע החל העסקן הוותיק הרב מעכיל האלבערשטאם להכות על קדקודו מדי יום בימוו ומדי שבוע בשבוע. "מה קורה?", "מדוע לא מצאנו עדיין פרוייקט מתאים?". ר' מעכיל פשוט לא הרפה ולא וויתר עד שהושגה התוצאה המשמחת, והיא נזקפת אך ורק לזכותו.

הנהלת מרכז מוסדות בעלזא

ככל אנ"ש אנו עוקבים בהתרגשות אחר הקמת הקריה החדשה ברמת שלמה. אנו כמרכז מוסדות בעלזא נספק בעז"ה את מלוא העזרה והסיוע הנדרשים, להקים עוד חוליה מפוארת ופנינה מזהירה בכתר מוסדות בעלזא המפוארים.

אנו עומדים לימין העסקנים במקום, על מנת שציבור אנ"ש הרוכשים יהנו ממוסדות חינוך לגילאים צעירים במקום ככל הנדרש. כמו גם שאר צרכי הציבור במקום לשם ולתפארת.

על פי ההסכם עם היזמים, שיווק הפרוייקט הנו בלעדי לאנ"ש. היזמים הם ר' ישראל פרוש ור' משה הרשקוף, ותיקים בתחומם ובעלי ניסיון עשיר וחיובי. היזמים העניקו מחירים מצוינים ותנאים והטבות יוצאים מן הרגיל.

בקו ישיר כמעט אל מול הבניינים המוקמים בקצב מפליא. בהר שממול, ניצב במלוא הדרו - בית נכון ונישא - בית המדרש הגדול דחסידי בעלזא בקרייתינו המעטירה. תושבי המקום, ירגישו קרובים אף יותר מול נוף שכזה שאין יפה ממנו.

א ברכה פונעם הייליגע פושקע

אל כבוד הגבאים החשובים והמסודים שיחי'
אלו העומדים על הפקודים להתרים את אלפי אנשי שלומינו
במנייני התפלה בשטיבלעך בכל רחבי תבל ובבתי העסק, ואלו
המוסובים בארבע כנפות העיר ומתדפקים על פתחי אנ"ש לדיקון
הקופות, אלו המוהלכים בין המוסובים בסעודות הנישואין ואלו
הממונים בשיבות הקדושות, אשר כולם שווים לטובה בעשותם
את מלאכת הקודש בגאמנות במסירות ובהתמדה, מותך דביקות
במטרה!

ברכת ה' תלווה אתכם וזכות זיכוי הרבים והדרמת קרן לומדי התורה
יעמדו לכם ולבני ביתכם, לצאצאיים וליוצאי חלצים, וישלם ה'
משכורתכם שלימה מן השמים להתברך כהנה וכהנה מידו המלאה
והפתוחה של נתן התורה, בשנה טובה ומבורכת בכל מיני ברכות
וישועות, אמן!

**הם
העמדים
על
הפקדי"ם**

דיר"ה נא"ה תמורת "דירה נאה"

גרנו בדירה קטנה וצפופה בעיר הקודש ירושלים, וכאשר המשפחה התרחבה ב"ה התחלנו לחפש לקנות דירה גדולה יותר, אך בתנאי קודם למעשה שזה יהיה במחיר סביר והגון.

טרם יציאתנו למסע החיפוש הנרחב החלטנו להפריש ל'מרכז' צדקה כמנין דיר"ה נא"ה, וכן שלחנו הזכרה אל **כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א**.

בנתיים הגיע חג השבועות, ואחי שיחי' שרצה לעשות את החג בצל הקודש שכר דירה בירושלים. במוצאי החג, בעת ששוחח עם הבעלים, הוא הופתע לשמוע מהם כי אביהם נפטר אך בחודש שעבר, והם מבקשים למכור את הדירה במחיר מוזל...

אחי הפנה אותי מיד אליהם, וכך תוך כמה ימים חתמנו חוזה על רכישת הדירה, במחיר זול, ללא דמי תיווך, כשלא שכחנו כמובן מיד להתקשר למוקד 7676 ולשלם את דמי התיווך בסך 275 ₪ - כמנין דיר"ה נא"ה...

(ממכתבו של אחד מחשובי הלומדים בכלל עיון-ירושלים, שבדידה הוי עובדא)

כי הצלת נפשי

הגעתי מחו"ל לחג הסוכות לארץ הקודש, ובאחד מלילי חול המועד נסעתי לכותל המערבי להתפלל יחד עם חברתי.

לתומיני חשבנו שיש אוטובוסים כל הלילה, וכך התפללנו עד שעה מאוחרת, וכשיצאנו גילינו שיותר אין אוטובוסים.

התחלנו לחפש אחר מונית שירות והרחקנו קצת, ולפתע מצאנו את עצמינו עומדות מול קבוצה נערים ערביים הוללים ופוחזים, חלקם אף היו שתויים כהוגן, והמצב לא היה נראה טוב בלשון המעטה...

מיהרתי להתקשר לבעלי ששהה באותה עת בדירתנו השכורה, וביקשתי שימהר לשלשל מעות לצדקה לטובת ה'מרכז', וישא תפלה שאחזור הביתה בשלום.

תיכף לאחר מכן חלף לידינו רכב של 'היימישער איד', וצעקנו לעברו שנקלענו לכאן ואין לנו דרך לחזור הביתה. האישי סימן לנו לעלות על הרכב מיד וללא שהיות, וכך הוא מילט אותנו ממקום הסכנה והוביל אותנו עד לביתנו בשלום...

בברכה שתמשיכו לזכות אותנו בסגולות יקרות.

(עפ"י הודעת 'תא קולי' מרגשת במוקד הקופות)

עד שהקב"ה מאיר את עיניהם...

ב"ה הרבה סיפורי סגולות וישועות ראיתי במרוצת השנים בזכות הצדקה לקופת המרכז. כעת אספר לכם מה שאירע עמי בהיותי בדרך חזרה ממירון.

נסענו כל בני המשפחה למירון בל"ג בעומר, לרגל חגיגת החלאקע של ילדנו הקטן, ובתוך ההמולה הרבה נאבדה לנו המצלמה היקרה שלנו, שהכילה את כל התמונות היקרות של ילד ה'חלאקע' וכדו'...

כמובן שצערן של האשה והבנות היה גדול מנשוא... מה גם שמדובר במצלמה יקרה ומיוחדת.

הוצאתי מכיסי 18 ₪ והפרשתי אותם לתוך נרתיק הצדקה שנמצא

עימי בכל עת, כשבפי תפלה שאמצא את המצלמה במהירות.

אחרי שבוע וחצי מתקשר אלי לפתע חבר קרוב ושואל: האם איבדתם מצלמה לאחרונה?

עניתי לו כשאני חצי מופתע וחצי לא: כי אכן, איבדנו את המצלמה. התברר, שהמצלמה התגלגלה רבות ועבר הרבה ימים עד שהמצלמה הגיעה לידי של החבר באורח נס ופלא, והוא מיהר ליצור עמי קשר ולהחזירו, והכל בכח הצדקה המופלא...

(י.מ. - אשדוד)

100 ₪ במקום 1500 ₪

יצאתי עם ב"ב והילדים לנסיעה לפארק, ובדרך כנראה הייתי קצת חולמני, כך שעברתי בטעות ברמזור אדום.

מעבר לחומרת המעשה אשר לא ייעשה מחמת הסכנה הכרוכה בכך, הרי שהתמזל מזלי ובדיקו מאחורי היתה נידת משטרה, וכמובן שהשוטר מיהר להורות לי לעצור בצד.

שואל אותי השוטר: "היתכן שעשית מעשה כה חמור?". התחלתי לענות שהסתנוורת מאור השמש ולא הבחנתי וכדו', אבל השוטר קטע את דברי ואמר: "לא מעניינים אותי התירוצים, אתה הולך לקבל קנס של 1500 ₪ פלוס 10 נקודות, למען ישמעו ויראו!

כאשר שמעה אשתי את דבריו היא מיהרה לומר לי בשפת האידיש: "100 ₪ ל'מרכז' וה' יעזור שנצא בלא נזק".

והנה, לפתע נפלה על השוטר רוח טהרה ממרום, והוא שואל אותנו: "לאן פניכם מועדות?". עניתי שאנחנו בדרך לפארק שעשועים עם הילדים. ענה השוטר: "אם כן, לא אקלקל לכם את הטיול המשפחתי, ואסתפק בכך שתתחייב בפני שאתה וכל לילדיך תאמרו יחדיו את כל ספר התהלים, וזה יהיה הקנס שאני משית עליך הפעם!"

עודי מבטי בו בהשתאות כלא מאמין, הוא ממשיך ואומר: "סעו לשלום, והיזהר שלא לעשות כן שוב!"

אני מדגיש בזאת: הסיפור אינו דמיוני, אלא זה סיפור שקרה לי עצמי, וזה אמת לאמיתה!

(ב.ו. - חיפה)

הבטחתי ונשעתי, פשוטו כמשמעו!

ראיתי את החוברת היפה של "צדקת הישועות" שיצא לאור בחג הפסח, וזה מאוד ריגש אותי. בדיוק באותה תקופה חיפשתי נואשות לשכור מחסן טוב במחיר טוב לצורך פרנסתי, ולכן החלטתי מיד לתרום 101 ₪ למען "צדקת ארץ ישראל", אם אצליח למצוא מחסן כלבבי עד לתאריך מסויים.

מה אומר ומה אדבר, בדיוק ביום האחרון של התאריך סגרת חוזה בשעה טובה לשכירת מחסן שהתאים במדוייק לצרכי, וכעת אני שולח לכם את התרומה בסך 101 ₪, כפי שהבטחתי.

(מ.ג. - בני ברק)

פושקע נייעס!

ידיעות, חדשות וחידושים מהנעשה והנשמע במערכת קופת-הקודש "צדקת ארץ ישראל"

קבלת עול תורה ומצוות

מיוחד ונדיר: נרתיק הצדקה של "צדקת ארץ ישראל" מוגש כ'תשורת קודש' לנערי ה'בר מצוה', מידו הקדושה של עט"ר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לחשבון גדול, ובכך זוכים התורמים החשובים לראות עין בעין את התגשמות הסגולה הפלאית של קופת-הקודש: "והיא סגולה לכל דבר".

אם כן אפוא, מה מרגש ומשמח למוע, כי מעתה יזכו צעירי הצאן – בחורי החמד לקבל מידי קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א את נרתיק הצדקה המיוחד, בכדי שיתחנכו כבר מצעירותם להיות נמנים על תומכי התורה ומחזיקי עולם התורה, וכך יתקיים בהם ש"גם כי יזקין לא יסור ממנה", אמן.

בהתרגשות גדולה ובשמחה רבה התקבלה הבשורה המרנינה בקרב ציבור אנשי שלומינו בכלל, ובפרט בקרב הנערים הצעירים המקבלים עליהם עול תורה ומצוות, כי בתקופה האחרונה החל עט"ר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לכל נערי ה'בר מצוה' את נרתיק הצדקה המיוחד מביית "צדקת ארץ ישראל", בבואם אל הקודש להנחת תפילין ולהתברך לקראת קבלת עול תורה ומצוות, כשנרתיק צדקה זה מצטרף לספר הקדוש "אור הישר" אותו מעניק כ"ק מרן שליט"א לבחורי ה'בר מצוה' זה רבות בשנים.

זה מכבר הפך הדבר למקובל ונפוץ בקרב ציבור אנשי שלומינו, כאשר רבים וטובים מאנ"ש – זקנים עם נערים, מבוגרים וגם צעירים, מחזיקים בתוך ה'תפילין באט"ל' את נרתיק הצדקה האישי

מר"ש בהענקת ספר אור הישר עם נרתיק הצדקה לבחורי הבר מצווה

של 'צדקת ארץ ישראל', אליו הם מפרישים מדי יום ביומו פרוטות לצדקה למען החזקת עולם התורה דחסידי בעלזא, כאשר פרוטה לפרוטה מצטרפת

א ברכה פונעם הייליגע פושקע

לעילוי נשמת הקדושים והמכרים שהלכו לעולמם מעשי הצדקה והחסד וזכות החזקת והרמת קרן לומדי התורה, יעמדו לזכות ולמליצת יושר נאמנים לנשמה ע"ה, שתהא לה לעילוי למגן ולמחסה בעולם העליון, וששתזכה למנוחה נכונה על כנפי השכינה במעלות קדושים וטהורים, אמן.

נר ה' נשמת אדם

בכל מצב / מכל מקום / בכל עת

זוכרים לתת צדקה ביי 'די הייליגע פושקע'!

והוא סגולה לכל דבר

לתרומות והזכרות אצל הציונים הק' במנשסתר < 033-123-7676

שיזכו לבנות בית נאמן:

קונטרס "התהילה והתפארת" מוענק כמתנת-נישואין לכל חתני אנ"ש מאת מערכת "צדקת ארץ ישראל"

מקיף את כל ההלכות הנוגעות לאברך הצעיר בתחילת דרכו, עם הקמת בית נאמן בישראל לשם ולתפארת.

קונטרס מיוחד ועשיר-בתוכן זה הינו מעשה ידיו להתפאר של הדומ"צ הגאון רבי שלמה בינעטה שליט"א, אשר נודע בספריו ההלכתיים הבהירים והמיוחדים, ובמערכת "צדקת ארץ ישראל" הוחלט לזכות את החתנים הצעירים בקונטרס מיוחד זה,

תשורת-כבוד לרגל הקמת ביתם הנאמן בישראל, למען יושתת על אדני התורה הראה והחסידות כראוי וכנכון.

זה עידן ועידנים, אשר כל חתני אנשי שלומינו, מקבלים ערכת מתנה מיוחדת ומרגשת מאת מערכת "צדקת ארץ ישראל" – לרגל שמחת נישואיהם במזל טוב ובשעה טובה.

בערכת המתנה היוקרתית – הממתנה לזוג הצעיר על דלת ביתם בבואם הביתה לאחר שמחת הנישואין – מקבלים החתן והכלה מגוון תשורות, ביניהם: סדר תחינות מהודר "מאורי השבת" – בהוצאת מכון 'אור הצפון', קופת הקודש "צדקת ארץ ישראל" – כדי שתיכף עם בניית ביתם יוכלו להפריש הצדקה לתוככי הקופה, לוח שנה מיוחד לזמני השבת – הוצאת מערכת "צדקת הנרות", וכן נרתיק צדקה אישי.

בתקופה האחרונה החליטו במערכת "צדקת ארץ ישראל" לשדרג את הערכה ולהוסיף בה מתנה ייחודית ותועלתית במיוחד, בדמות הקונטרס ההלכתי לאברך הצעיר: "התהילה והתפארת", אשר

בשורה מרגשת לנשות בעלזא בארה"ב

"צדקת הנרות" - גם בארה"ב בקרוב!

התפלה של השליחה הנאמנה מעות הצדקה, ויחזיו הן מתייצבות לפני כסא הכבוד ומליצות יושר על הנשים הצדקניות, שיזכו כולן לבנים המאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים.

שמע מערכת מיוחדת זו של "צדקת הנרות" הגיעה עד לארה"ב, ובכל עת מתקבלות פניות ובקשות מנשות אנ"ש בארה"ב, המבקשות אף הן להמנות לדבר מצוה ולהיות שותפות נאמנות יחד עם הרעבעצין תלטיט"א בתפלתה.

ובכן, לעת הזאת שמחים אנו להודיע בשער בת רבים לאלפי נשות אנ"ש בארה"ב, כי בימים אלו שוקדים במשרדי "צדקת ארץ ישראל" על הקמתה של מערכת "צדקת הנרות" בארה"ב, בכדי שגם נשות בעלזא בארה"ב תזכינה להיות שותפות במערכת חשובה וקדושה זו, ובעז"ה בקרוב – כאשר התכניות יבואו לידי גמר – נפרסם את הפרטים בכל בתי אנ"ש בארה"ב.

בכל בית יהודי, תופסים הרגעים הנעלים של זמן הדלקת הנרות בערב שבת קודש מקום של קדושה והתעלות, בהיות זמן זה שעת רחמים ועת רצון להתפלל ולשפוך שיח על בנינו ועל דורותינו, שיזכנו ה' לגדל בנים ובני בנים חכמים ונבונים, בעלי מדות טובות וישרות, הצועדים בדרך התורה והיראה.

אלפים מנשות אנ"ש זוכות, שתפילותיהן ותחנוניהן עולות כלפי שמיא יחד עם תפילותיהן ודמעותיה של הרבנית הצדקנית מבעלזא תלטיט"א, אשר מדי ערב שבת מפילה תפלות ותחנונים קדם רבון כל עולמים למען נשות "צדקת הנרות", המשתתפות ביוזמת הצדקה המרגשת ותורמות מדי שבוע בשבוע מעות לצדקה לתוך הקופה הקדושה "צדקת הנרות", כאשר בשעה שהרבנית הצדקנית תלטיט"א, מחזיקה את דפי ה'קוויטל' בידיה ודמעותיה על לחיה, והיא מעתירה ומתחננת על כל שם ושם במיוחד, מצטרפים אל

א ברכה פונעם הייליגע פושקע

אל נותני הצדקה בעת משוש, לזכות החתן והכלה:

הצדקה הנתרמת לזכות החתן והכלה הנישאים בשעה טובה ומוצלחת תעמוד להם, שיזכו לבנות בית נאמן בישראל על אדני התורה היראה והחסידות, בית נכון ונישא מושפע בשפע רב טוב – בבני בריכי חיי אריכי ומזוני רויחי, אמן.

ידנו וישמח"ו חפצי צדק"י

אנ"ש בכל רחבי תבל נרתמים ומתרימים למען 'קופת הקודש' של 'צדקת ארץ ישראל', באמצעות 'נרתיקי הצדקה' האישיים

הצדקה האישי, עמו יוכלו לזכות את הרבים במצוות הצדקה לעמלי התורה הק'.

וכאן המקום לשוב ולציין במיוחד את הגבאים היקרים והמסורים העומדים על הפקודים לשרת בקודש – בבתי אנשי שלומינו די בכל אתר ואתר, במנייני התפלה בשטיבלעך דחסידי בעלזא ברחבי תבל, בבתי עסק ובחנויות, ועוד ועוד, אשר עושים עבודת-קודש עצומה ומיוחדת זו מתוך מסירות ודביקות במטרה, עד שפרוטה לפרוטה מצטרפת לחשבון גדול, וכתוצאה מהתמתם היום-יומית מגיעים בסופו של דבר לידי סכום נכבד ומשמעותי, המתווסף להכנסותיה של המערכת בזכות אותם פעולות קטנות של כל אחד ויחיד.

עוד זאת יצוין, כי לקראת ימי הרחמים והרצון הופקו נרתיקי צדקה מיוחדים במינם – בצבע לבן, לסימא מילתא: "כשגל ילבינו", וכפי מנהגינו להחליף את כל חפצי הקודש בבית הכנסת לצבע לבן בתקופת הימים הנוראים, ותל"ת הנרתיקים המיוחדים והמרגשים התקבלו בברכה ובהתלהבות בקרב הציבור הקדוש, שנהנה להרים את תורת הקודש לתוככי נרתיקים מיוחדים אלו, מתוך תקוה ותפלה ש"אם יהיו חטאינו כשנים – כשגל ילבינו, אם יאדימו כתולע – כצמר יהיו".

לקבלת 'נרתיק צדקה אישית' ניתן לפנות לגבאי השטיבלעך בכל עיר ועיר או במוקד 7676 העולמי ולהשאיר הודעה.

תופעה מיוחדת ומפעימה הולכת וצוברת תאוצה בחדשים האחרונים בקרב אנשי שלומינו ברחבי תבל, בכל מקומות מושבותיהם ובכל מקומות ביקוריהם, כאשר בכל מקום ומקום שאנ"ש מגיעים אליו ושוהים בו, ניתן לראות אברכים יקרים אשר מצב המוסדות הקדושים בארץ ישראל עומד תמיד לנגד עיניהם, והזכות הקדושה של הרמת תרומת קודש למען "צדקת ארץ ישראל" יוקדת בלבבם בכל עת, ובשל כך הם עומדים ומתרימים למען 'קופת הקודש' את כל מי שנמצא עמם במחיצתם.

התופעה באה לידי ביטוי אצל אברכי-משי הנוסעים להשתטח על ציוני מאורי החסידות בפולין אוקראינה והונגריה, וכן גם אברכים מאנ"ש אשר מתוקף עיסוקיהם מגיעים למקומות מרוחקים יותר ברחבי הגלובוס – באייווה ובארגנטינה, בסין ובנורבגיה ובמקסיקו – כשהם מסובבים בעת התפלות בין חבריהם למסע ושאר משתתפי הקבוצה, ומזכים אותם בזכות הכבירה של צדקה קדושה למטרה קדושה.

ומכאן תצא הקריאה לכל אנשי שלומינו החפצים ליטול חלק אף הם ביוזמה מרגשת זו בנסיעתם למקומות מרוחקים, או אפילו אלו החפצים להתרים את המתפללים במנין התפלה בבית העסק או במשרד, במקומות הקדושים או ב'סתם' נסיעה באוטובוס וכדו', שיפנו אל גבאי הקופה בשטיבלעך ויבקשו לקבל את 'נרתיק

באטובוס בדרך לעבודה

בנסיעה למקומות הקדושים

אתנחתא בין צדקה לתפלה

מקסיקו

באיווה

במטוס

בציין רבי אלימלך ז"ע

א ברכה פונעם הייליגע פושקע

לתורמי "צדקת התפלה" אשר שמותיהם מוזכרים על ציוני רבותינו הקדושים

זכותם הקדושה של מרגן רבותינו הקדושים זי"ע תגן עליכם ועל בני ביתכם, שהתפילות העולות השמימה מהציונים הקדושים יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל, ותזכו לפעול כל טוב סלה בכל מה דבעי ולהיוושע בכל מילי דמיטב, אמן

ישלח עזרך
מקדש,
מציון
יסעדך

בהר הקודש בירושלים

ראש השנה תשפ"ב. קהילת בעלזא רמת שלמה
צועדת בבוקרו של יו"ט מהלך עשרים ושלוש דקות הליכה,
להסתופף בתפילות היום בצל כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

קריית בעלזא - רמת שלמה

מברכת את קהל הרוכשים ב"נופי שלמה"
את העסקנים החשובים העומדים לימיננו
וכל קהל אנשי חסידי בעלזא בברכת

כתיבה והתיימה טובה, שנה טובה ומתוקה

02-300-3932

belz@nofeishlomo.co.il

הפריקט בליווי בנקאי ובערבות מכר כחוק
בנק הפועלים

נאות דשא
בניה בע"מ

"בית הדרים" רחוב הרטום
הר חוצבים, ירושלים.

משרד מכירות: